

Ölümünün yıldönümü münasebetile

Vatan toprakları Akif için şuheda kaynağı idi

Şair «Bana çok görme ilâhî bir avuc toprağını...» diye Tanrısına yalvarıyordu. Vatan, ondan bir avuc toprağını esirgemedi

İdadî mektebinde talebe iken, sarıklı bir edebiyat hocamız vardı. Derse her girişinde cebindeki sarı defterden bize bazı şiirler okurdu. Bunlar, çok defa, «Nabi» den, «Baki» den, «Fuzuli» den, «Sabriîşakir» den; Şeyh Galibden, gelişigüzel seçilmiş kaside, naat, gazel gibi parçalardı.

Hocamız, bir gün gene bu sarı defteri cebinden çıkarmıştı. Fakat seçtiği parçayı okumadan evvel, nezleli tesirini veren çatlak sesile:

— Efendiler, dedi, size bugün «Seyfi Baba» yı okuyacağım!..

Sınıfta, edebiyat meraklısı geçinen arkadaşlar, birbirimize baktık:

Bu Seyfi Baba da kim oluyordu?...

Fakat, hocamız; devam ettikçe, alâkamız arttı:

Geçen akşam, eve geldim, dedüler: «Seyfi

Hastalanmış, yatıyormuş.» Nesi varmış

Kimbilir, komşu haber verdi geçerken bu

Keşke ben evde olaydım, esef ettim vah

Bir fener yok mu vertni! Nerede sopam.

Geciktirsem kalırım beklemeyin.. Zira yol..

Hem uzun, hem de bataktır, daha âlâ ka-

Teyzentiz geldi bu akşam değiliz biz ya-

İtiraf edeyim ki o günkü zevk telâkki-

miz; «Seyfi Baba» ya karşı hayranlık

duymamıza mânidi! Hiç, konuşma dili-

le, hikâye gibi şiir yazılır mıydı?.. Bu,

adeta «bizim türkçe» idi. Bizim türkçel

tumturaklı kelimelerle ifade edilebilen,

yahud ifade edilemiyen ağdalı şeylere

o kadar alışmıştık ki, «Seyfi Baba» nın

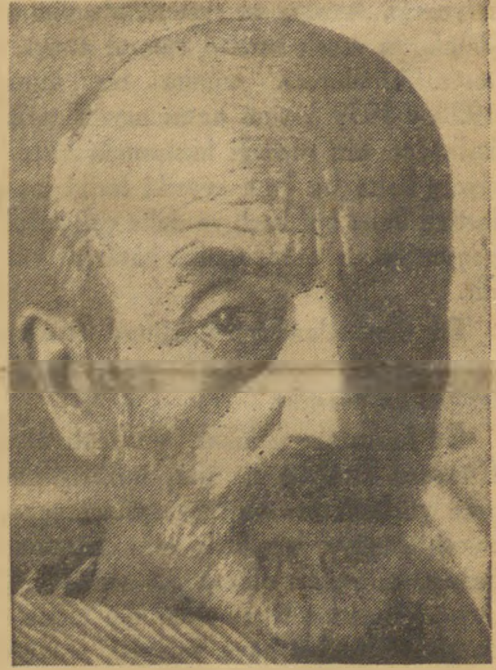
samimî hüznünü birden kavrıyamamış -

tık. Fakat gitgide; «Safahat» ı, sarı def-

terden safha safha takib ettikçe, kulak-

larımız bu yeni ahenge alışmağa başla -

dı.

Mehmed Akif

Safahat şairine, yazdığı «manzume - ler» için şair payesini tevcih etmekte kıs-kanc davrananları, onun muvaffak eserlerinden mısralar okuyarak ilzam etmeğe, «Mehmed Akif» in yüksek bir şair olduğunu, her vesile ve münasebet dü - şürdükçe önümüze gelene telkine çalışı - yorduk.

Hâdiseler, bizim gibi düşünönlere hak verecek bir seyirde yürüdü. Nice şöret - lerin üzerinden merhametsiz bir silindir gibi geçen seneler Mehmed Akifin; gı - dasını vatan ıstırabından alan şöretini - bilâkis hergün bir yeni zafer ilâve ede - rek - katmerleştiriyordu! «Safahat» şairi, günün birinde «İstiklâl marşı» nın da mübdii oldu.

Mehmed Akif, bu abideleşen mısrala - rilerle şunu ispat etti ki: «Bir şaire münte - hayı maksad, bir şişe şarab ve bir semen - had» değildir.

